

1903 bestemte i sin § 70, at den skulde revideres i Løbet af 5 Aar, at der altsaa skulde fremsættes Forslag desangaaende i Efteraaret 1908, men der er jo dog ikke nogen Grund til, naar vi nu have haft Spørgsmaalet til Overvejelse, at begynde forfra om et halvt Aar. Det er der saa meget mindre Grund til, som det Lovforslag eller den Lov, for hvis Skyld dette Spørgsmaal er rejst, nemlig Lønningsloven, jo ikke skal til Revision til Efteraaret. Den bliver staaende, den store Merudgift, den medfører, bliver ved at løbe, og saa kan fornuftigvis en Revision ikke bringe os bort fra den Forhøjelse, der herved er bevirket. Men som sagt, det synes af det ærede Medlems Udtalelser at fremgaa, at det var for den internationale Tarifs Skyld, han vil have Revisionsbestemmelsen genindsat, og da tror jeg rigtignok, det er overflødig.

Det ærede Medlem talte om det Andragende, der var fremkommet fra Grosrerer-Societetet angaaende Havnebanetaksterne. Det ærede Medlem rettede sin Udtalelse i saa Henseende — med Rette — til Folketinget, thi det er jo til Folketinget — maaske dog ogsaa til dette Ting —, at Andragendet er indgivet, og det er det andet Tings Behandling af Spørgsmaalet, som det ærede Medlem kritiserer. For mit Vedkommende skal jeg kun sige, at mangfoldige ere de Andragender, jeg har modtaget om Havnebanetaksterne i den Tid, jeg har været Minister, baade fra København og fra mangfoldige andre Steder i Landet, men det maa det ærede Medlem ikke glemme, det ved han selvfølgelig godt — at hver Øre, hvormed Taksterne nedsættes det ene Sted, klages der over fra det andet Sted. Det er et Konkurrencespørgsmaal af, som det synes, stor Betydning, og man maa ikke være blind for, at rører man ved det i den ene Ende af Landet, slipper man ikke for Klager fra den anden Ende af Landet. Hvad der kan have været Grund for Folketinget til at lade Spørgsmaalet ligge, skal jeg ikke udtale mig om, men jeg vil kun sige saa meget, at naar vi her staa overfor Nødvendigheden af at skulle forhøje Taksterne, er det ganske vist ikke nemt at tage Hensyn til et Andragende, der gaar ud paa en i økonomisk Henseende ikke ringe Nedsættelse.

Holger Petersen: Den højtærede Minister udtalte, at han ikke tidligere havde hørt noget om Spørgsmaalet om Taksterne med Ulandet. Jeg har bragt det frem her i Tinget to Gange, jeg har

bragt det frem i Toldudvalgene, først i Landstingets Toldudvalg og senere hen i Fællesudvalget, og jeg har udtrykkelig anmodet om, at de Skrivelser, der være udfærdigede, maatte gaa videre, men man har ikke villet tillade, at de kom offentlig frem. Jeg er altsaa aldeles sagesløs i denne Henseende. Det glædede mig, at den højtærede Minister udtalte, at han kan forandre dette administrativt; jeg vil haabe, at han vil gøre det snarest muligt, det vil absolut vække almindelig Glæde her i Landet. Naar den højtærede Minister talte om, at det vel var kommet frem i dette Ting, men at det ikke var noget almindeligt Ønske, og at man i det andet Ting ikke havde udtalt sig derom, skal jeg dertil bemærke, at Ordføreren i dette Ting udtrykkelig erklærede, at der var givet ham Bemyndigelse af hele Fællesudvalget, som altsaa repræsenterede baade Folketinget og Landstinget, idet det bestod af 15 Medlemmer af hvert Ting; det var altsaa et almindeligt Ønske. Der kan ikke være Tvivl om, at der fra alle Sider var et Ønske om, at der paa dette Punkt maatte ske en Forandring. Jeg vil tilføje, at Ordføreren erklærede, at han i næste Samling vilde foreslaa Nedsættelsen af en Kommission til at behandle dette og lignende Spørgsmaal. Det er ikke alene af den Grund, jeg foreslaar, at Revisionsbestemmelsen ikke skal udgaa af nærværende Forslag. Naar man i 1903 har anset det for ønskeligt i 1908 at revidere Loven, kan jeg ikke, fordi man nu i sidste Øjeblik kommer med Ændringer i Takstloven, som vi umuligt kunne overse med nogle faa Dages Varsel, indse andet, end at der er megen Grund til at kræve denne Revisionsbestemmelse opretholdt.

Med Hensyn til Havnebanetaksterne skal jeg gøre den højtærede Minister opmærksom paa, at et er, at der i Andragendet staar, at man ønsker Havnebanetaksterne nedsatte, men subsidiært opstiller man, at der maa blive ensartede Takster her i Byen — det er der nemlig ikke. Det er altsaa det subsidiære, som jeg vil sætte megen Pris paa maatte blive gennemført.

Ministeren for offentlige Arbejder (Svend Høgsbro): Den Udtalelse, det ærede Medlem hentydede til, som Ordføreren for Fællesudvalget angaaende Toldloven har fremsat paa hele Udvalgets Vegne, har ikke været mig bekendt. (*Holger Petersen:* Den staar i Rigsdagstidenden). Jeg kan ikke, navnlig ikke i denne Tid, forpligte mig til at læse hvert Ord i Rigsdagstiden-